

FINANCIAL PLANNING FOR BUSINESS ENTREPRENEURS IN THAILAND

Natharin KITTIPORNWARIST¹ and Samanan RATTANASIRIVILAI²

1 Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok, Thailand;

natharin9956@gmail.com (Corresponding Author)

2 Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok, Thailand; samanan.ra@ssru.ac.th

ARTICLE HISTORY

Received: 28 July 2023

Revised: 16 August 2023

Published: 28 August 2023

ABSTRACT

The objectives of this research are to study the financial planning of business entrepreneurs in Thailand. It is qualitative research conducted through in-depth interviews with business entrepreneurs in Thailand. The key informants for the research are business entrepreneurs in Bangkok, ranging from small, medium, to large-sized businesses, with a business tenure of 5-35 years and ages ranging from 26-65. A total of 20 individuals were selected using purposive sampling. Data was collected through interviews and analyzed using content analysis. The research findings indicate that the sampled group of business entrepreneurs in Thailand engages in financial planning through savings, life insurance, and various investments beyond their business activities. These investments include stock market investments, mutual funds, or government bonds. Financial planning among business entrepreneurs in Thailand serves multiple purposes, such as preparing for future educational expenses for their descendants, post-retirement expenses, setting up inheritance funds for the family's continued well-being, preparing for healthcare expenses for themselves and family members, and ensuring financial freedom.

Keywords: Financial Planning, Individual Financial Planning, Individual Financial Management, Business Entrepreneurs

CITATION INFORMATION: Kittipornwarist, N., & Rattanasirivilai, S. (2023). Financial planning for business entrepreneurs in Thailand. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(8), 11

การวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย

ณฐารินทร์ กิตติพรวิษฐ์¹* และ สมานันท์ รัตนศิริวิไล²

1 การบริหารการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; natharin9956@gmail.com
(ผู้ประพันธ์บทความ)

2 การบริหารการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; samanant.ra@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในกรุงเทพมหานครทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่มีการประกอบธุรกิจเป็นระยะเวลา 5-35 ปี และมีอายุระหว่าง 26-65 ปี จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย มีการวางแผนการเงินโดยการออม การทำประกันชีวิต และการลงทุนอื่นๆ นอกจากการทำธุรกิจ ได้แก่ การซื้อหุ้น เงินกองทุน หรือธนบัตรรัฐบาล ซึ่งการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่ออนาคตในการดำเนินชีวิต หลายประการ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมด้านค่าเล่าเรียนบุตรหลานในอนาคต เตรียมค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ เตรียมกองทุนมรดกเพื่อการดำรงชีพต่อไปของครอบครัว เตรียมพร้อมด้านค่ารักษาพยาบาลของตนเอง และสมาชิกในครอบครัว และเพื่ออิสรภาพทางการเงิน

คำสำคัญ: การวางแผนการเงิน, การวางแผนการเงินส่วนบุคคล, การบริหารการเงินส่วนบุคคล, ผู้ประกอบการธุรกิจ

ข้อมูลการอ้างอิง: ณฐารินทร์ กิตติพรวิษฐ์ และ สมานันท์ รัตนศิริวิไล. (2566). การวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(8), 11

บทนำ

ปัญหาหนี้ในช่วงที่ผ่านมาสะท้อนว่าคนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านการเงิน เพราะเมื่อเกิดวิกฤติจะทำให้คนมีหนี้ เกิดปัญหาด้านชำระหนี้ตามมา ซึ่งเป็นผลมาจากขาดการวางแผนทางการเงินที่ดี โดยความรู้ทางการเงินเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงิน และมีการวางแผนทางการเงินเพื่อให้การใช้ชีวิตไม่ติดขัด (Business Today, 2564) การวางแผนทางการเงินนับเป็นสิ่งสำคัญของคนทุกเพศทุกวัยเพื่อสร้างรากฐานการเงินให้พร้อมสำหรับการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในวัยเกษียณ “Pension Dashboard” เป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งที่หลายประเทศนำมาใช้ในการสร้างวินัยทางการเงินให้กับประชาชน โดยการแสดงผลข้อมูลเงินบำนาญแบบครบวงจร จะช่วยให้ผู้ออมสามารถออกแบบชีวิตหลังเกษียณได้สะดวก มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้ออมเกษียณอายุได้อย่างสุขสบายใจและมีเงินใช้ (ธาราทิพย์ ตั้งกาญจนภาสณ์, พิชามณัฐ กิตติธอร์เสถียร และ ถิรนนท์ สงวนจีน, 2563: 1) และการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญของบุคคล ได้แก่ การวางแผนการบริโภคและอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนประกันภัย การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก ซึ่งการวางแผนในแต่ละด้านนั้นสามารถสร้างความมั่งคั่ง รักษาความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้แก่ผู้วางแผนทางการเงินได้ ตลอดจนจนถึงการส่งมอบความมั่งคั่งให้แก่ผู้อื่น (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559: 8) อย่างไรก็ตาม จากการวางแผนทางการเงินที่ดี และรู้จักใช้เงิน ก่อให้เกิดการตัดสินใจในเรื่องการเงิน หรือการทำบริการใดๆ เกี่ยวกับการเงินมีความเข้าใจมากขึ้น และจะทำให้การตัดสินใจง่ายมากขึ้น อีกทั้งทำให้มีการบริหารเงิน หรือบริหารหนี้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นเครื่องมือให้สามารถไปสู่เป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ จะเห็นได้ว่า การเพิ่มความรู้ความเข้าใจทางการเงิน เป็นสิ่งสำคัญมากในเรื่องการใช้ชีวิตของคนไทย เพราะการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นอีกมากในอนาคต โดยเฉพาะหลังเกิดวิกฤติ ซึ่งจะให้มีบทเรียนมีประสบการณ์ในการวางแผนทางการเงิน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันการเกิดปัญหาหนี้เพิ่มเติม หลังจากสะสมจนเรื้อรังมาตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา (Business Today, 2564)

นายมาร์นิช สวรรค์ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานด้านพัฒนาธุรกิจ และผู้ร่วมก่อตั้งเว็บไซต์โกแบร์ GoBear.com เว็บไซต์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เปิดเผยในงานสัมมนา “GoBear Fin Detective # สืบพินวินทุกเรื่องเงิน” ว่า ปัญหาหลักของการไม่ลงทุนเกิดจากปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน โดยกลุ่มศึกษาในไทย พบว่าประมาณร้อยละ 50 ของทุกกลุ่มอายุไม่ลงทุน เนื่องจากไม่มีเงินเหลือเพียงพอหลังหักรายจ่าย เหตุผลอื่นที่ตามมา คือ การขาดความรู้ด้านการลงทุน และการลงทุนมีความเสี่ยง อีกทั้งพบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ไม่มีเงินออมในบัญชีที่จะใช้ดำรงชีพได้เกิน 6 เดือน และร้อยละ 66 ของคนไทย พบเจอปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินเป็นประจำทุกปี อีกทั้งร้อยละ 15 ของคนที่ขาดรายได้ หรือตกงาน ไม่มีทางออกหรือความช่วยเหลือทางการเงินใดๆ ทั้งจากญาติพี่น้องหรือคนรอบข้าง ปัญหาการขาดวินัยด้านการเงินมักส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการเงินอื่นๆ ตามมาทั้งเรื่องหนี้สิน การไม่มีเงินออม และการไม่ได้วางแผนด้านการเงินรองรับชีวิตหลังเกษียณ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มคนรุ่นใหม่ตั้งเป้าเกษียณที่อายุต้น 50 ปี แต่ในคนวัย 46 ปีขึ้นไป ตั้งเป้าเกษียณที่อายุหลัง 60 ปี หมายความว่า ถึงแม้คนไทยคาดหวังจะเกษียณเร็วขึ้น แต่เมื่อคนไทยจำนวนไม่น้อยยังขาดวินัยทางการเงิน ทำให้ในความเป็นจริงคนไทยอาจจะยังคงต้องทำงานต่อไปหลังอายุ 60 ปี นอกจากนี้การศึกษาของ Kadence ยังพบอีกว่า ร้อยละ 38 ของคนวัย 18-25 ปี ยังไม่เริ่มวางแผนเกษียณ ในขณะที่ยังมีคนวัย 36-45 ปีอีกถึง ร้อยละ 26 ยังไม่เริ่มวางแผนเกษียณเช่นเดียวกัน และจากการวิจัยของโกแบร์ (GoBear) และ Kadence พบว่า ปัญหาหลักด้านการเงินของคนไทยที่เห็นชัดจากผลการศึกษา แบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ปัญหาใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ ทำให้ไม่เหลือเงินเพื่อเก็บหรือเพื่อลงทุน 2) ปัญหาการขาดสภาพคล่องของเงินสดในมือ 3) การขาดการวางแผนด้านการเงินในวัยเกษียณ หรือเริ่มวางแผนการเงินวัยเกษียณเมื่ออายุมากขึ้นไป จากตัวเลขการวิจัยพบว่า อายุเฉลี่ยที่คนไทยให้ความสนใจวางแผนด้านการเงินเฉลี่ยอยู่ที่ 41.5 ปี และ 4) การขาดความรู้จริงจิงในเรื่องของการเงิน ทำให้การจัดการใดๆ ที่เกี่ยวกับการเงินมักมีข้อผิดพลาดเสมอ (เนชั่น, 2562)

จากความสำคัญข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย เพื่อจะนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจ และเป็นแนวทางสำหรับ

หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องสำหรับนำไปพัฒนาการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับคนไทยทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนทางการเงิน คือ กระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษابัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง และการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้จ่าย ในทรัพยากรการเงินของบุคคล การวางแผนการเงินจะช่วยให้บุคคล วางแผนการหารายได้ การใช้จ่าย การคุ้มครองชีวิต การออม การลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคตเมื่อมีการวางแผนทางการเงินย่อมมีเป้าหมาย (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553, อ้างถึงใน รักษ์สุตา เหล่าคา, 2563: 9) และการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ กระบวนการโดยรวมในการออกแบบ (Design) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการการเงินภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล การนำไปปฏิบัติและการทบทวนปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559: 6) อีกทั้งการวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อบ่มเพาะวินัยทางการเงินไว้มาก่อน เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมาย และรายจ่ายต่างๆ อย่างเหมาะสม เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัว ทำให้ความรับผิดชอบ และภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้น แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุ ก็ยังต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลง แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่ หรืออาจสูงขึ้นในบางหมวด เช่น การรักษาพยาบาล ซึ่งหากไม่มีการวางแผนที่ดีก็อาจเกิดปัญหาได้ (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2557 อ้างถึงใน ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติ ธนกุล และ กอบชัย นิกรพิทยา, 2560: 14-15) ทั้งนี้การวางแผนทางการเงินมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง เหมาะสมในการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล 2) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารการเงินส่วนบุคคล รู้และเข้าใจในแนวคิด รู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ และรู้ขยายดอกผล ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถทางการเงินในการดำเนินชีวิตประจำวันและการแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม 3) เพื่อสร้างสำนึกรับผิดชอบทางการเงิน เมื่อเรียนรู้วิธีการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสม จะช่วยให้สามารถรับผิดชอบในการจัดหาเงิน การใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม คุ่มค่า และมีจริยธรรม รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งเข้าใจผลกระทบอันเกิดจากการละเลยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และ 4) เพื่อให้รู้วิธีการบริหารและจัดการ “เงิน” รู้และสามารถปฏิบัติตามแผนการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของแต่ละบุคคลในการจัดหาเงิน การออม การใช้จ่าย การลงทุน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนและผลกระทบของทางเลือกต่างๆ (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559: 5-6)

การบริหารการเงินส่วนบุคคล คือ การจัดการการเงินให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการบริหารจัดการด้านการเงินทั้งด้าน รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน ตลอดจนการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ ทั้งนี้การบริหารการเงินโดยการจัดระเบียบการเงินของบุคคล ทางด้านการหาเงินการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม เพื่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ประโยชน์ของการบริหารการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ เป็นการช่วยกำหนดเป็นแนวทางการเงินให้บุคคลและครอบครัว ทำให้บุคคลได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้เงินอย่างรอบคอบสมเหตุสมผล ช่วยให้เกิดความมั่นคงและเกิดความผาสุกขึ้นกับบุคคลและครอบครัว และยังส่งผลไปถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจระดับประเทศได้อีกด้วย (สุขใจ น้ำผุด, 2557: 3) และการบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Finance) หมายถึง การจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักหาเงินเข้ามาและใช้จ่ายออกไปอย่างถูกต้อง เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์

ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยบทบาทและความสำคัญของการบริหารการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ 1) ให้บุคคลได้มีแนวทางในการวางแผนการเงินของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้อง 2) ส่งเสริมให้บุคคลเห็นถึงความสำคัญของการใช้จ่ายอย่างถูกต้องในทุกแง่มุม 3) ก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล 4) เป็นรากฐานความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจและสังคมประเทศ ซึ่งขอบเขตของการบริหารการเงินส่วนบุคคล มีดังนี้ 1) การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน (Financial Health) ได้แก่ การมีงานทำที่เหมาะสมก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคง รู้จักวางแผนใช้จ่าย ทำงานประมาณตลอดจนการรู้จักเลือกใช้เครดิตเพื่อเสริมฐานะความเป็นอยู่ของชีวิต 2) การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาด (Spending Money Wisely) โดยใช้เงินเป็นในทุกด้านไม่ว่าเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคม และอื่นๆ 3) การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) เพื่อให้มีที่พักอันสุขสบายและปลอดภัย อีกทั้งเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหาย และ 4) การสร้างฐานะมั่นคงให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการทำประกันภัย (Insurance Program) (สุใจน้ำผุด, สมนึก วิวัฒน์ และ อนุชนาฏ เจริญจิตรกรรม, 2557 อ้างถึงใน ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล และ กอบชัย นิกรพิทยา, 2560: 13-14)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย จำนวน 5,253,295 ราย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทยมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจในกรุงเทพมหานครทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ที่มีการประกอบธุรกิจเป็นระยะเวลา 5-35 ปี และมีอายุระหว่าง 26-65 ปี จำนวน 20 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกข้อมูลที่ได้อยู่ในลักษณะความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยจำแนกข้อมูลแล้วทำการเปรียบเทียบข้อมูล และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Inductive Conclusion) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การรวบรวมข้อมูล และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเรียงเรียงข้อมูลเฉพาะประเด็นสำคัญเท่านั้น 2) ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล เพื่อลดทอนข้อมูลที่คลุมเครือและซ้ำซ้อนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรม 3) พิจารณาความสอดคล้องความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่ได้ โดย การสรุปและตีความในรูปแบบการพรรณนาตามกรอบแนวความคิดของการวิจัยที่กำหนดไว้ 4) สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมมาสังเคราะห์และอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน ดังตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง มีอายุ 56 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินด้วยการเตรียมค่าใช้จ่ายที่สำคัญของตนเอง คือ 1) ค่าเล่าเรียนสำหรับลูกหลานในอนาคต 2) ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณเพื่อความสุขในช่วงบั้นปลายของชีวิตหลังจากหยุดทำงาน ซึ่งตนเองได้คิดว่าจะทำงานอีกประมาณ 13 ปี ถึงจะได้เวลาเกษียณจึงอยากใช้ชีวิตแบบสบาย พักผ่อน และใช้ชีวิตบั้นปลายอย่างสงบ ไม่ต้องกังวลกับสิ่งใดๆ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่มีอยู่แล้วจากการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัว 3) ค่ารักษาพยาบาล สำหรับโรคร้ายไข้เจ็บที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าจะมาถึงตนเมื่อไหร่ ซึ่งตนเองได้ทำประกันสุขภาพเพื่อคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลไว้ เพราะหากเกิดเจ็บป่วยมากับตนเองและสมาชิกในครอบครัว อยากได้รับการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดจากโรงพยาบาลเอกชน เหมือนที่ทราบโรงพยาบาลเอกชนมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ดังนั้นการทำประกันชีวิตด้วยการประกันสุขภาพจึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่รู้สึกอุ่นใจ เพื่อการรักษาพยาบาลตนเองและครอบครัวอย่างเต็มที่ และเป็นการป้องกันค่าใช้จ่ายกรณีค่ารักษาพยาบาลไม่เพียงพออีกด้วย และ 4) การเตรียมกองทุนมรดกให้กับครอบครัว เพราะหากไม่มีตนเองแล้วครอบครัวคนข้างหลังจะต้องดำเนินชีวิต

ต่อไป เป็นห่วงครอบครัวอยากให้ทุกคนอยู่อย่างมีความสุข ซึ่งมรดกที่เตรียมไว้ให้แก่ลูกหลาน และสมาชิกในครอบครัว คือ ที่ดิน เพราะที่ดินเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตนเองได้วางแผนการออมหลายรูปแบบ ได้แก่ การออมเพื่ออิสรภาพทางการเงิน การออมเพื่อการเกษียณอายุ และการออมเพื่อเป็นมรดก ตลอดจนการออมเพื่อป้องกันการเกิดเหตุฉุกเฉิน”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก มีอายุ 58 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินด้วยการเตรียมค่าใช้จ่ายที่สำคัญของตนเอง คือ กองทุนมรดกให้กับครอบครัว ซึ่งตนเองได้ทำประกันชีวิตไว้เป็นมรดกคุ้มครองครอบครัว และทำประกันสุขภาพเพื่อคุ้มครอง ค่ารักษาพยาบาลให้กับตนเองและสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพราะตนเองคิดว่าการเข้ารับการรักษาพยาบาลกับโรงพยาบาลเอกชนจะมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การทำประกันชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพจะสามารถรองรับการเข้ารับรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเอกชนได้เป็นอย่างมาก ส่วนมรดกที่เตรียมพร้อมให้กับครอบครัวมีอยู่หลายอย่าง ได้แก่ ที่ดิน บ้าน รถ การสืบทอด ทางธุรกิจ เงินกองทุน หุ้น เงิน และประกันชีวิต”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง มีอายุ 29 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินโดยเตรียมค่าใช้จ่ายไว้หลายอย่าง คือ ค่าเล่าเรียนสำหรับลูก หลานในอนาคต ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ ค่ารักษาพยาบาล และกองทุนมรดกเพื่อการดำรงชีพต่อไปของครอบครัว ซึ่งปัจจุบันตนเองได้ทำประกันชีวิตไว้ 2 แบบ คือ ทำประกันชีวิตไว้เป็นมรดกคุ้มครองครอบครัว และทำประกันสุขภาพเพื่อคุ้มครองค่ารักษาพยาบาล และคิดว่าหากเกิดการเจ็บป่วยของตนเองและครอบครัว จะเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเอกชน เพราะไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล จากการที่ทำประกันสุขภาพไว้เรียบร้อยแล้ว เป็นการเตรียมพร้อมที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว สำหรับการวางแผนการออมเงินที่ตนเองทำอยู่มีหลายอย่าง เช่น ฝากเงินกับธนาคาร ซื้อพันธบัตร ซื้อหุ้น ทำประกันชีวิต เป็นต้น โดย มีการวางแผนการออมเงินเพื่ออิสรภาพทางการเงิน การออมเพื่อการเกษียณอายุ การออมเพื่อเป็นมรดก และการออมเพื่อป้องกันการเกิดเหตุฉุกเฉิน คือ การรักษาพยาบาล อุบัติเหตุ และกรณีธุรกิจมีปัญหา สำหรับการวางแผนมรดกมีความสำคัญมาก เพราะไม่อยากให้เกิดความยุ่งยาก หรือการแย่งแย่งมรดกกับคนในครอบครัว หรือญาติพี่น้อง ซึ่งมรดกที่เตรียมไว้ให้คนรุ่นหลัง คือ ธุรกิจที่ตนเองพยายามสร้างให้มีความมั่นคง สืบทอดไปยังลูกหลาน หรือญาติพี่น้องในอนาคตได้”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก มีอายุ 49 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินโดยเตรียมค่าใช้จ่ายที่ตนเองคิดว่าสำคัญที่สุดในตอนนี้ คือ ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ และได้ทำประกันชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพไว้ เพื่อรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วย ซึ่งอยากจะรักษากับโรงพยาบาลเอกชน กรณีเกิดเจ็บป่วยหรือเหตุฉุกเฉินด้านสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยค่าใช้จ่ายรักษาพยาบาลบางที่เกิดโรคร้ายที่ใช้จ่ายสูง เกรงว่าการประกันสุขภาพข้างต้นอาจไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงเกิดความกังวลเรื่องค่ารักษาพยาบาลของตนเองและครอบครัวบ้างในอนาคต ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์นั้นจริงแล้ว จำเป็นต้องถอนเงินสดจากธนาคารมารักษาพยาบาลตนเองและครอบครัวต่อไป สำหรับการออมเงินของตนเองนั้น ด้วยวิธีฝากเงินไว้กับธนาคาร ซื้อพันธบัตรรัฐบาล และลงทุนซื้อสินทรัพย์ คือ ที่ดินไว้บ้าง นอกจากนั้น การวางแผนการออมเงินตนเอง จะวางแผนออมเงินเพื่ออิสรภาพทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ และเพื่อเป็นมรดก และมรดกที่เตรียมไว้ให้กับครอบครัว คือ เงิน”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก มีอายุ 34 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินด้วยการทำประกันชีวิต ประกันสุขภาพเพื่อคุ้มครองค่ารักษาพยาบาล แต่ก็ยังมีความกังวลกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของตนเองและครอบครัวอยู่บ้าง หากกรณีค่ารักษาพยาบาลไม่เพียงพอจริง ๆ ตนเองก็ต้องยืมเงินจากญาติหรือเพื่อนที่สนิทสำหรับค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนของบุตรหลานในอนาคต คิดว่าไม่เพียงพอ เพราะไม่ได้เตรียมค่าใช้จ่ายส่วนนี้ไว้เลย แต่จะถอนเงินสดจากธนาคารมาจ่ายค่าเล่าเรียนให้บุตรหลาน”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 กล่าวว่า “ตนเองเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง มีอายุ 32 ปี ซึ่งได้วางแผนการเงินด้วยการเตรียมค่าใช้จ่ายที่สำคัญของตนเอง คือ ค่าเล่าเรียนสำหรับลูกหลานในอนาคต และมีการทำประกันชีวิตไว้เป็นมรดกคุ้มครองครอบครัว และประกันชีวิตเพื่อสุขภาพในการรักษาพยาบาล และเตรียมการสำหรับมรดก คือ ธุรกิจที่ตนเอง

ดำเนินการปัจจุบันนี้ ที่จะเป็นธุรกิจในการสืบทอดกิจการไปยังลูกหลานต่อไป ดังนั้น การวางแผนการออมของตนเอง จะเป็นการวางแผนการออมเพื่ออิสรภาพทางการเงิน ออมเพื่อการเกษียณอายุ ออมเพื่อเป็นมรดก และออมเพื่อป้องกันการเกิดเหตุฉุกเฉิน"

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอิสรภาพทางการเงิน ปรากฏข้อมูลการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 กล่าวว่า "เมื่อก้าวถึงอิสรภาพทางการเงิน ตนเองจะคิดว่า อิสรภาพทางการเงิน หมายถึง การที่เราไม่จำเป็นต้องทำงาน เพียงพอ ไม่มีหนี้สิน ไม่มีการแบกภาระของครอบครัว และดำรงชีวิตตามความพอใจโดยไม่เดือดร้อน อย่างเช่น กรณีสถานการณ์ของ COVID-19 ถึงแม้จะส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อธุรกิจของตนเอง แต่ไม่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขของตนเองและครอบครัวแต่อย่างใด เพราะมีการเตรียมพร้อมกับทุกเหตุการณ์จากการวางแผนการเงิน ซึ่งตนเองได้วางแผนการออมหลายรูปแบบ ได้แก่ การออมเพื่ออิสรภาพทางการเงิน การออมเพื่อการเกษียณอายุ และการออมเพื่อเป็นมรดก ตลอดจนการออมเพื่อป้องกันการเกิดเหตุฉุกเฉิน"

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวว่า "เมื่อก้าวถึงอิสรภาพทางการเงิน ตนเองจะคิดว่า อิสรภาพทางการเงิน หมายถึง การที่เราไม่จำเป็นต้องทำงาน เพียงพอ ไม่มีหนี้สิน ไม่มีการแบกภาระของครอบครัว และดำรงชีวิตตามความพอใจโดยไม่เดือดร้อน ซึ่งตนเองคิดว่าจะทำงานอีกเพียง 3 ปี เท่านั้นถึงจะมีอิสรภาพทางการเงินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น และชีวิตหลังเกษียณหรือหลังจากหยุดภาระเรื่องงาน อยากดำเนินชีวิตอย่างสุขสบาย ไปท่องเที่ยวกับครอบครัว ร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะกับสังคม และพบปะสังสรรค์กับเพื่อนและครอบครัวเป็นประจำ"

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า "อิสรภาพทางการเงิน เป็นสิ่งที่จะทำให้คนเราใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ไม่ต้องกังวลเรื่องภาระหนี้สิน มีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายสำหรับการดำรงชีวิต และดำเนินชีวิตของตนเองอย่างอิสระตามความพอใจไม่เดือดร้อนใคร และคิดว่าตนเองจะทำงานอีก 13 ปี เท่านั้นถึงจะมีอิสรภาพทางการเงินได้ และตนเองคิดว่าหากถึงเวลาเกษียณอายุการทำงานแล้วนั้น ตนเองจะขอยุ่บ้าน และทำงานอดิเรกที่ชอบ ท่องเที่ยวไปกับครอบครัว พบปะสังสรรค์กับเพื่อน เป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรตามความชำนาญของตนเองที่สามารถทำเพื่อสังคมได้ และร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะ"

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า "ความมีอิสรภาพทางการเงิน ทำให้ตนเองหลุดพ้นพันธะที่ต้องตรากตรำทำงานหนักด้วยภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ความมีอิสรภาพทางการเงิน จึงหมายถึง การไม่มีหนี้สิน และการดำรงชีวิตตามความพอใจของตนเอง อยากทำอะไรก็ทำ อยากไปไหนก็ไป วันนี้อาจหยุดพักการทำงานก็ทำได้ และคิดว่าตนเองจะทำงานอีก 16 ปี ถึงจะมีอิสรภาพทางการเงินได้ และตนเองต้องการใช้ชีวิตหลังเกษียณมากที่สุด คือ ท่องเที่ยวไปกับครอบครัว"

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 กล่าวว่า "อิสรภาพทางการเงิน ในความคิดของตนเอง หมายถึง การที่ตนเองมีเงินใช้จ่ายเพียงพอ ซึ่งตนเองคิดว่าจะทำงานอีกหลายปี อย่างน้อย 20 ปีขึ้นไป ถึงจะมีอิสรภาพทางการเงิน และชีวิตหลังเกษียณตนเองอยากจะไปท่องเที่ยวกับครอบครัว และพบปะสังสรรค์กับเพื่อน และครอบครัวเป็นประจำ"

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 กล่าวว่า "เมื่อก้าวถึงอิสรภาพทางการเงิน ตนเองจะคิดว่า อิสรภาพทางการเงิน หมายถึง การที่เราไม่จำเป็นต้องทำงาน เพียงพอ ไม่มีหนี้สิน ไม่มีการแบกภาระของครอบครัว และดำรงชีวิตตามความพอใจโดยไม่เดือดร้อน และตนเองคิดว่าถ้าจะมีอิสรภาพทางการเงิน จะต้องใช้ระยะเวลาอีก 7-10 ปี และอยากดำรงชีวิตหลังเกษียณ ด้วยการอยู่บ้านทำงานอดิเรกที่ชอบ ท่องเที่ยวไปกับครอบครัว เป็นที่ปรึกษาให้แก่องค์กร และพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ "

ดังนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถสรุปการวางแผนทางการเงินได้ ดังต่อไปนี้ การวางแผนทางการเงิน เป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายต่างๆ ที่มีความสำคัญกับตนเองและครอบครัว ได้แก่ การเตรียมความพร้อมสำหรับค่าเล่าเรียนให้แก่บุตรหลานในอนาคตให้เพียงพอกับการเล่าเรียนของบุตรหลานในปัจจุบันนี้ และมีการเตรียมค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ เตรียมกองทุนมรดกเพื่อการดำรงชีพต่อไปของครอบครัว และค่ารักษาพยาบาล ซึ่งหากตนเองและครอบครัวเจ็บป่วยจะมีความต้องการเข้ารับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ เนื่องจากความพร้อมด้านแพทย์ที่ทำการรักษา เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เพียงพอ และทันสมัย อีกทั้งการบริการที่รวดเร็ว

ทันใจ ไม่ล่าช้า และอำนวยความสะดวกในการรักษาพยาบาลได้มีประสิทธิภาพมากกว่าโรงพยาบาลรัฐบาล สำหรับการเตรียมความพร้อมด้วยการทำประกันชีวิตนั้น ส่วนใหญ่จะทำประกันสุขภาพเพื่อคุ้มครองค่ารักษาพยาบาล และทำประกันชีวิตไว้เป็นมรดกคุ้มครองครอบครัว อย่างไรก็ตาม จุดประสงค์ของการวางแผนออมเงิน ส่วนใหญ่จะออมเงินเพื่ออิสรภาพทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ เพื่อเป็นมรดก ซึ่งถือได้ว่า การวางแผนมรดกมีความสำคัญกับตนเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ครอบครัวเกิดความมั่นคง และป้องกัน หรือคุ้มครองเหตุที่ไม่คาดคิด ปัญหา หรือความวุ่นวายภายในครอบครัวหลังจากที่ตนเองเสียชีวิตลง ซึ่งมรดกที่เตรียมไว้ให้ครอบครัว ได้แก่ การสืบทอดธุรกิจที่ดี เงิน บ้าน รถ และทรัพย์สิน หุ่น เงินกองทุน หรือธนบัตรรัฐบาล และประกันชีวิต นอกจากนี้ การวางแผนทางการเงิน เน้นความมั่นคงทางการเงิน และเน้นอิสรภาพทางการเงิน (ความมั่งคั่ง) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาในการหาเงินอีก 7-16 ปี มีบางราย 20 ปีขึ้นไป และบางราย 1-3 ปี ทั้งนี้ การมีอิสรภาพทางการเงินเป็นภาวะที่ตนเองมีเงินใช้จ่ายเพียงพอ ไม่มีหนี้สิน และสามารถดำรงชีวิตได้ตามความพอใจโดยไม่เดือดร้อน อีกทั้งเป็นการปลดภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของครอบครัวที่ถือว่าเป็นภาระที่ทำให้ตนเองต้องหาเงินมาจุนเจือครอบครัว สำหรับการดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุแล้วนั้น ส่วนใหญ่คาดหวังไว้ว่าจะไปท่องเที่ยวกับครอบครัว มีการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนและครอบครัวเป็นประจำ เป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กร หรือหน่วยงานในทักษะที่ตนเองชำนาญและอยู่บ้าน รวมทั้งทำงานอดิเรกที่ชอบ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้ การวางแผนการเงิน มีทั้งการออม การทำประกันชีวิต เงินกองทุน การซื้อธนบัตร และการลงทุน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่ออนาคตในการดำเนินชีวิต สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าเล่าเรียนของบุตรหลานในอนาคต ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ ค่ารักษาพยาบาลของครอบครัวและมรดก อีกทั้งเป็นการวางแผนการเงินเพื่ออิสรภาพทางการเงิน ทำให้ตนเองมีเงินใช้จ่ายเพียงพอ ไม่มีหนี้สิน และสามารถดำรงชีวิตได้ตามความพอใจ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการวางแผนการเงินเป็นสิ่งที่ทำให้มีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขทั้งตนเองและครอบครัว จากการเตรียมความพร้อมด้านค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เพียงพอไปจนถึงอนาคต และเป็นสิ่งที่นำพาชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2559: 7-8) ที่กล่าวไว้ว่า การวางแผนการเงินมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย (2557 อ้างถึงใน ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิชาติธนกุล และ กอบชัย นิกรพิทยา, 2560: 14-15) ที่กล่าวไว้ว่าการวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ประกอบด้วย การวางแผนประกันภัย การวางแผนการศึกษาของบุตร การวางแผนการเสียภาษี และการวางแผนการลงทุน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553 อ้างถึงใน รัชสุตา เหล่าคา, 2563: 9) ที่กล่าวไว้ว่าการวางแผนทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง และการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้จ่ายในทรัพยากรเงินของบุคคล การวางแผนการเงินจะช่วยให้บุคคลวางแผนการหารายได้ การใช้จ่าย การคุ้มครองชีวิต การออม การลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคตเมื่อมีการวางแผนทางการเงินย่อมมีเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริลักษณ์ วรรณกุล (2559) วิจัยเรื่องพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้ อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการออม หรือลงทุนทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 55.0 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงิน เพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในอนาคต และส่วนใหญ่เลือกวางแผนทางการเงินด้วยการฝากเงินกับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ การซื้อกรมธรรม์

ประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 58.5 และมีส่วนน้อยที่เลือกลงทุนในตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร ตัวเงินคลัง หุ้นกู้ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์นาราณัฐ พานิชนอก (2564) วิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรกลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรกลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นระดับมาก โดยเรียงลำดับรายด้านจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านประกันสุขภาพ ด้านเงินสด-สภาพคล่องสูง ด้านกองทุนรวม-หุ้น ด้านประกันชีวิต ด้านการลงทุนสินทรัพย์ทางเลือก

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

จากผลการศึกษาการวางแผนการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงิน โดยคำนึงถึงสัดส่วนของรายได้ รายจ่าย ของตนเองและครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น การออม การลงทุนนอกเหนือจากธุรกิจ การทำประกันชีวิต และการบริหารหนี้สิน เป็นต้น อีกทั้งควรแสวงหาความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับช่องทางการวางแผนทางการเงิน กับผู้รู้ หรือหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องชาญาดังกล่าว เพื่อการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มประชากร นอกเหนือจากนักประกอบการธุรกิจในกรุงเทพมหานคร เช่น กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น และเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละภูมิภาค

เอกสารอ้างอิง

- ธาราทิพย์ ตั้งกาญจนภาสณ์, พิชามณัฐ กิตติอักษรเสถียร และ ถิรนนท์ สงวนจิ้น. (2563). *ก้าวสู่ วัยเกษียณอย่างมั่นใจ ด้วยข้อมูลการออกแบบครอบครัว. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.*
- เนชั่น. (2562). *วิจัยพบ “คนไทย” ขาดวินัยหนัก ไร้การวางแผนเกษียณ 60 ปี ยังต้องทำงานต่อ. สืบค้นจาก <https://www.nationtv.tv/news/378747296>.*
- พิมพ์นาราณัฐ พานิชนอก. (2564). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรกลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: สาขาการเงิน และการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล และ กอบชัย นิกรพิทยา. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- รักษุสดา เหล่าคา. (2563). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2559). *การบริหารการเงินส่วนบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.*
- สิริลักษณ์ วรรณกุล. (2559). *พฤติกรรมทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้ อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. ใน การประชุมวิชาการทางธุรกิจ และนวัตกรรมทางการจัดการระดับชาติและนานาชาติ ประจำปี 2559 (ไม่ปรากฏเลขหน้า). ม.ป.ท.*
- สุขใจ น้ำผุด. (2557). *กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- Business Today. (2564). *วิธีเพิ่มความมั่งคั่งทางการเงินสร้างภูมิคุ้มกันให้คนไทย. สืบค้นจาก <https://www.bussinesstoday.co.th/money-to-now/04/10/2021/76717/>.*

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).